Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

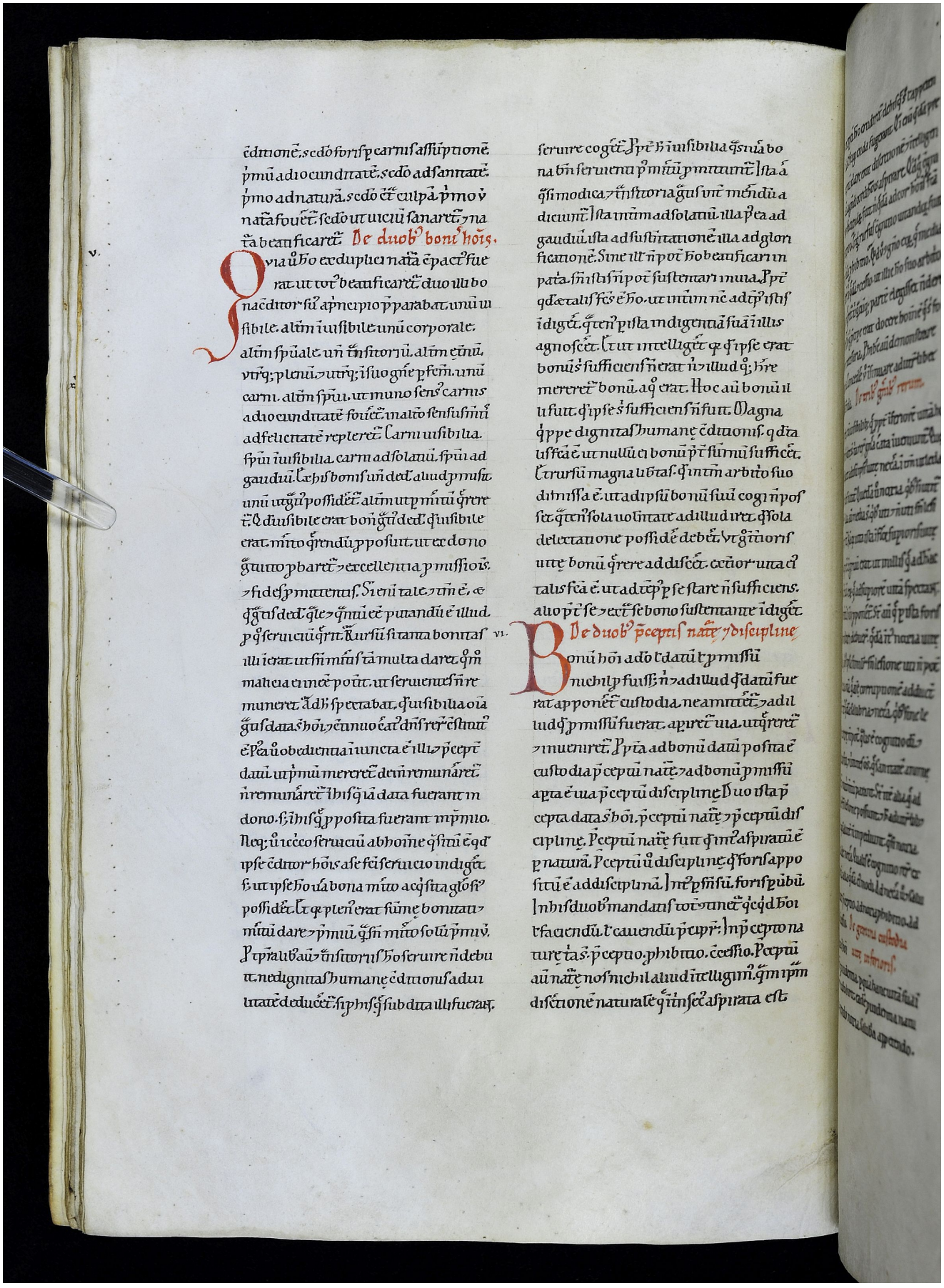

cdr̃tionẽ. scdo fortiſ p carnis aſſũptionẽ
p̃mũ adiocunditatẽ. scdo adſanitatẽ.
p̃mo ad naturã. scdo cũ culpa. p̃mo v
nata fouẽt. scdo ut uicũ ſanarẽt. ⁊ na
ta beatificarẽt. De duob⁹ boni⁹ hoĩs.

V. Via ũ ho ex duplici nata ẽ pact⁹ fue
rat ut tot⁹ beatificarẽt duo illi bo
na cdr̃or ſũ ap̃ncipio p̃parabat. unũ u
ſibile. alũm iuſibile unũ corporale.
alũm ſpũale unũ tẽſtorũ. alũm ẽtnũ.
utq; plenũ. ⁊ utq; iſtuo gñe p̃fm. unũ
carni. alũm ſpũi. ut munos ſens⁹ carnis
adiocunditatẽ foueẽt. malo ſenſuſmũ
adfelicitatẽ repleret. Carni uiſibilia.
ſpũi iuſibilia. carni adſolatiũ. ſpũi ad
gaudiũ. Cui⁹ boni ſũ dect aliud p̃muſ
unũ utq; ãp̃ poſſidẽt. alũm ut p̃mũ q̃rere
t. Q diuſibile erat bonũ ãdect q̃ iuſibile
erat. mũto q̃rendũ p̃poſuit. ut ee dono
ãtuo p̃bare. ⁊ excellentia p̃miſſionis.
⁊ fide ſp̃mutuas. Si enĩ tale. ⁊ tñ ẽ. ⁊
q̃ ãtus dect q̃le. ⁊ q̃nũ ẽ putandũ ẽ illud
p̃ q̃ ſeruiendũ q̃rit. Rurſũ ſi tanta bonitas
illi erat ut ſñ mũſ tã multa dare. q̃m
malicia eius ẽ poſſet. ut ſeruiendo ſñ re
muneret. Adhĩ ſpectabat. q̃ iuſibilia oĩa
ãtus data ſũt hoĩ. ẽ tanuo eãt dñi rei ẽſtimũ
ẽ. Pa ũ obedientia iuncta ẽ illi. p̃cepti
datũ. ut p̃mũ mereret⁹ deĩ remunãret⁹
ñ remunãret⁹ ibiſq; data fuerant in
dono. ſ; ibiſq; p̃poſita fuerant mp̃mio.
Neq; ũ ulla ſeruitutẽ abhoĩne q̃ſitũ ẽ q̃d
ipſe cdr̃or hoĩs aſſe fẽ ſeruitio indigẽt.
ſ; ut ipſe hoĩ ãbona mũo acq̃rita gl̃oſi⁹
poſſideẽt. Cui q̃ plen⁹ erat ſũne bonitas
mũũ dare. ⁊ p̃mũ q̃ſi mũto ſolũ p̃mu.
Pp̃ralibaũ. ⁊ tñ ſtorũ hoĩ ſeruire ñ debu
it. ne dignitas humane cdr̃tionis adu
ratẽ deducẽt. ſi p̃hiſq; ſub dura illi fuerat.
ſeruire cogẽt. Pp̃ea hoĩ iuſibilia q̃ſi ãbo
na tñ ſeruiendo p̃miſſa p̃mutauit. Ista ã
q̃ſi modica. ⁊ tñſtoria q̃ ſunt mẽdica
dicunt. Ista mũma adſolatiũ illa p̃ea ad
gaudiũ iſta ad ſuſtentationẽ illa ad glori
ficationẽ. Sine ut ñ pot⁹ hoĩ beatificari in
patia. ſñ iſta ñ pot⁹ ſuſtentari in mala. Pp̃
q̃d ẽ talis fcs ẽ hoĩ. ut in tm̃ ne ad ep̃ iſtis
idigẽt. q̃ ten⁹ p̃ſta indigentia ſua illis
agnoſcẽt. Cui ut intelligẽt q̃ ipſe erat
bonũs ſufficiens ſ̃ non erat. ñ illud q; hĩre
mereret⁹ bonũ aq̃ erat. Hoc aũ bonũ ut
ſi fuit. q̃ ipſe s̃ ſufficiens ſ̃ñ fuit. Magna
q̃ppe dignitas humane cdr̃tionis. q̃ ta
liſſcã ẽ ut nullũ ei bonũ p̃t ſũmũ ſufficẽt.
Cui rurſũ magna ubtas. q̃ in tm̃ arbitrio ſuo
dimiſſa ẽ ut ad ip̃ſũ bonũ ſuũ cogi ñ poſ
ſet. q̃ ten⁹ ſola uolũtate ad illud duceret. q̃ ſola
delectatione poſſideẽ debẽt. Vt q̃ tm̃ oĩs
utte bonũ q̃rere adduceẽt. ee cdr̃or utta ẽ
talis fcã ẽ. ut ad ep̃ p̃ſe ſtare ñ ſufficiens.
aliq̃ p̃ſe. ⁊ ee ſe bono ſuſtentante idigẽt.

VI. De duob⁹ p̃ceptis nate. ⁊ diſcipline

Bonũ hoĩ ad oẽ dandũ t p̃miſſũ
nichil p̃fuiſſ ñ. ⁊ adillud q̃ datũ fue
rat apponẽt⁹ cuſtodia ne amitt⁹. ⁊ ad il
lud q̃ p̃miſſũ fuerat. aperiẽt⁹ uia utq; rer
mutuerẽt⁹. Pp̃ta ad bonũ datũ poſita ẽ
cuſtodia p̃ceptũ nate. ⁊ ad bonũ p̃miſſũ
apta ẽ uia p̃ceptũ diſcipline. Duo ſta p̃
cepta data ſ̃ hoĩ. p̃ceptũ nate. ⁊ p̃ceptũ diſ
cipline. Pceptũ nate fuit q̃ intra ſpiratũ ẽ
p̃ naturã. Pceptũ ũ diſcipline q̃ foris appo
ſitũ ẽ ad diſciplinã. Intp̃ſũ. foris p̃ũbũ.
Inhis duob⁹ mandatis tot⁹ tunẽ q̃ q̃d hoĩ
t facendũ. t cauendũ p̃cp̃r. Intp̃cepto na
ture ta. ſ. p̃cepto. phibito. ceſſio. Pceptũ
ãũ nate nos michil aliud intelligim⁹. q̃m ip̃m
diſcretionẽ naturale q̃ in ſẽ aſpirata eſt